

fastsætter disse Formuegrænser er: Hvad er Formue? Jeg har forgæves i Udvalget søgt at faa dette Spørgsmaal klaret. Naar vi henholder os til Loven om Formue- og Indtægtskat, ved vi, at Møbler ikke regnes til Formue, men efter hvad jeg har kunnet forstaa ved at samtale med Flertallets Medlemmer, mener man, at Møbler er en Formue, og jeg maa dele denne Opfattelse. Et Par unge Mennesker, som ejer et Par Tusind Kroner og køber Møbler derfor, bliver af den Grund ikke fattigere, de har vedblivende den samme Formue. Det vil imidlertid have sin store Interesse at faa dette Spørgsmaal afgjort her, de Folk, som skal efterleve denne Lov, maa vide, hvad de har at rette sig efter.

Efter at jeg har hørt det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre), tror jeg, at der paa et andet Punkt er lidt Uklarhed til Stede. Det ærede Medlem var Flertallet taknemmelig for de Grænser, som var foreslaaede, og som altsaa er nedsatte, men han oversaa vist een Ting: at der efter Flertallets Forslag ikke er det mindste til Hinder for, at Indtægtsgrænsen kan gaa langt over det, her er foreslaaet, hvis de vedkommende ikke har en Formue af 8,000 Kr., thi medens den højtærede Minister foreslaar, at en Person ikke kan anses for ubemidlet, saafremt hans Formue overstiger for gifte Personer 10,000 Kr. og for ugifte 5,000 Kr., eller hans aarlige Indtægt overskrider — og saa kommer Grænsen —, siger Flertallet nu i Stedet for „eller“: „og“. Dette vil altsaa sige, at saafremt ikke begge Grænser, baade Indtægts- og Formuegrænsen, overskrides, kan vedkommende fremdeles være Medlem. Dette er lige til, og jeg er glad ved denne Ændring, thi den tager noget Brodden af den Omstændighed, at man har nedsat de Grænser, som Ministeren oprindelig foreslog. Min principale Stilling har været den, at jeg helst saa, at alle Lønarbejdere, der saa godt som alle er ubemidlede, vedbliver, uanset om de et enkelt eller maaske flere Aar kom op over Grænsen, at være Medlemmer. Jeg indrømmer, at Flertallets Forslag imødekommer denne Tanke, idet det ikke udelukker et Medlem, hvis Indtægt ligger betydelig over den anførte Grænse, naar blot ikke Formuen samtidig overskrider de 8,000 Kr. Det er et Fremskridt, der mildner paa de Nedsættelser, der er foreslaaede, men af den sidste ærede Talers Bemærkninger fik jeg det Indtryk, at han havde misforstaaet dette Ændringsforslag og mente, at hvis den ene af disse Skalaer,

enten Indtægts- eller Formueskalaen, blev overskredet, skulde vedkommende udelukkes. Men dette er ingenlunde Tilfældet. Enhver vil ved en Sammenligning mellem Regeringsforslaget og det Ændringsforslag, der foreligger fra Flertallet, se den Væsensforskel, der er, idet der i det første staa „eller“, i det andet derimod „og“.

Dette Punkt er jeg ikke i Tvivl om, men derimod er jeg, som sagt, ikke klar over, hvad der menes med Formuen. Regnes Møbler med til Formuen? Følger man Formue- og Indkomstskattelovens Regler, eller vil det ikke være nødvendigt — jeg vilde i alt Fald anse det for naturligt — at medregne Møblerne? Dette Spørgsmaal bør klares, saa at vi ikke, naar Loven er vedtaget, skal staa i hver sin Kreds og tale den ene i Øst, den anden i Vest, uden at nogen af os ved, hvad Meningen er.

Ordføreren (Kierkegaard): Siden jeg sidste Gang havde Ordet, er der faldet adskillige Udtalelser, som jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til. Den første af Ordførerne for Mindretallet, det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), talte i Begyndelsen af sit Foredrag om et gammelt Ordsprog, der lyder saaledes: Man skal ikke skue Hunden paa Haarene. Jeg antager, at han ved „Hunden“ forstaaer Flertallet og ved „Haarene“ forstaaer det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet under Nr. 2, idet han nemlig siger, at „man skal ikke bedømme Flertallets Ændringsforslag til § 6 efter deres Motivering, thi baade Ordføreren Motivering her og Flertallets Motivering i Betænkningen er en Motivering mod deres eget Forslag, for Mindretallets Standpunkt og absolut i Strid med, hvad Flertallet sluttelig naar til, nemlig et Forslag om faste Grænser“. Det ærede Medlem fra Fakse bliver altsaa fremdeles ved at tale om Flertallets Forslag om faste Grænser. Maa jeg med Hensyn til disse faste Grænser gøre Tingets Medlemmer opmærksomme paa, at medens dette Medlem stadig taler om de faste Grænser, talte den anden Ordfører for Mindretallet ikke om de faste Grænser, han talte derimod om de lovfæstede Grænser. Og naar jeg saa endelig kommer til den tredje Ordfører for Mindretallet, talte han heller ikke om de faste Grænser, men indrømmede, at disse Grænser, som Flertallet havde foreslaaet, var flydende. Sandheden er jo, at de Grænser, som Flertallet har foreslaaet indsat i Lovens Tekst, ingenlunde kan være faste, naar vi samtidig antyder, at de kun